

και τοῦ χρόνου, δηλαδή, παληάνθρωπε... Μοῦ τηλεφωνεῖς εσύ και οἱ ἄλλοι κουβαλοῦνε... "Αχ, Θεούλη μου, κοντέύω νὰ παραφρονήσω!... Πῶς ;... Πῶς ;... Τί ἔκαμες;... Τί;... 'Αλλό... 'Αλλό... Δὲν ἀπαντᾶς;... 'Αλλό... 'Αλλό... 'Εμπρός... Θεέ μου, πλέον δὲν βαστῶ... Κανεὶς δὲν ἀπαντάει... Πῶς;... 'Εσύ είσαι, Κυριάκο;... Καὶ ὁ λωποδύτης τί ἀπόγινε;... Ποιὸς λωποδύτης; Αὐτὸς ποὺ ἦταν στὸ τηλέφωνο... Μὰ εἰσθε στὰ καλά σας, ὅλοι;... Δὲν εἰσαι οὕτε δι Κυριάκος;... 'Αλλὰ τότε ποιὸς εἰσαι, τὲ λοιπόν;... 'Ο κ. Χαράλαμπος!... Ποιὸς κύριος Χαράλαμπος!... 'Α, σεῖς εἰσθε, κύριε Χαράλαμπε... Καλὴ σου μέρα... Μὴ ρωτᾶς, τί ἔπαθα!... Πῶς; Τὰ ξέρεις ὅλα!... "Ολα;... Πῶς τὰ ξέμαθες;... Ιπά!... 'Απὸ ποὺ τηλεφωνεῖτε;... 'Απὸ ποὺ;... 'Απὸ τὴν ἔπαυλί μου, στὴν Γλυφάδα;... Κ' οἱ κλέφτες;... Ποιοι κλέφτες;... Πῶς ποῖοι κλέφτες!... Οἱ κλέφτες ποὺ μοῦ γυμνώσανε αὐτοῦ τὸ σπίτι.... Τούς ἐπιάσατε;... "Οχι;... Φύγαν;... "Οχι;... Εἶνε ἀπάνω ἀκόμα;... "Οχι;... Τότε!... Δὲν καταλαβαίνω τί ποτε....

Πῶς ; Καὶ τοῦ χρόνου;... Καὶ τοῦ χρόνου νὰ μὲ κλέψυν;... "Οχι;... Τότε τί καὶ τοῦ χρόνου, τὸ λοιπόν ;... Πῶς;... Πῶς; Εἶνε σήμερα Πρωταπριλιά καὶ μοῦ παίζατε μιὰ φάρσα!... Πῶς;... Πῶς;... Στείλατε, σεῖς καὶ τὸν μπογιατζῆ ;... Δὲν ἔννοω!...

'Η φωνὴ τώρα ἀπὸ τὸ τηλέφωνο ἀκούεται δυνατὰ πολύ.

— 'Ο μπογιατζῆς, κύριε Χρυσοθούη, εἶνε ἔνας ἀνθρωπος τοῦ κ. Πολυκάρπου Καταφέρνη, τοῦ μέλλοντος πεθεροῦ σου, ποὺ σοῦ τὸν στεῖλαν ἐπὶ τούτω, γιὰ νὰ γελάσουμε, λιγάκι σήμερα, Πρωταπριλιά, ὥπως καὶ σοῦ τηλεφωνήσαμε στὰ ψέματα πῶς σοῦ γυμνώσανε τὴν ἔπαυλι, ἐδῶ πέρα.

— 'Ωραία τὰ ἀστεῖα καὶ ἡ φάρσες σας, μὰ τὸ Θεό. Καὶ ἡ ζημίες ποὺ μοῦ ἔκαμε αὐτός; Αὐτὸς ποὺ μοῦ χάλασε τὸ σπίτι!...

— Ποιές ζημίες;
— Ποιές ζημίες; Μοῦ ἔθαψε καὶ μοῦ κατέστρεψε ὅλα τὰ ἔπι πλα.

— Μὴ φοβᾶσαι. Δὲν ἦταν ἐλαιόχρωμα, ἦταν νερομπογιά... Μὲ λίγο νερό, θὰ φύγουν. Μὴ στενοχωρεῖσαι καὶ τοῦ χρόνου μὲ τὴ γυναικούλα σου.

— Καὶ τοῦ χρόνου, μὲ τὴ γυναικούλα μου, ἐσκέφθη ὁ κύριος Χρυσοθούης, αὐτὴ, τοῦ χρόνου, δὲν θὰ τὴν βάψουν, Βέβαια, βάφεται μονάχη της...

Καὶ κάθεται ἀπηδησμένης ἀπὸ τὴ συγκίνησι, ἄλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἀνεκδήλωτο χαρα, ποὺ ἴσωι δόλα ψέματα, σὲ μιὰ πολυθρόνα.

Δὲν πρόφθασε καλὰ-καλὰ νὰ ξαπλωθῇ καὶ νὰ πάλιν, σὰν φάντασμα, δι μπογιατζῆς, μπριστά του.

— 'Αφέντη, τί θέλεις ἀκόμα νὰ σοῦ μπογιατίσω ;
— "Α, ἐδῶ εἰσαι, θρε, ἀκόμα σύ ;
— Ναι. Νὰ βάψω τίποτε ἀκόμα ;
— Ναι, βάψε... Βάψε μου τὸν ἡμεροδείχτη, σὲ παρακαλῶ, γιὰ νὰ μὴ βλέπω τὴ σημερινὴ ἡμερομηνία...
— Τί εἴπατε, ἀφεντικό ;
— Τί εἶπα:

Στῶπα καὶ στὸ ξαναλέω
πάλι ύλεις νὰ στὸ πῶ ;

Βάψε μου τὸν ἡμεροδείχτη...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ

ΑΝΕΚΔΟΤΑΚΙΑ

ΓΟ ΠΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΔΟΥΚΙΣΣΗΣ

'Ο διάσημος ήθοποιὸς Μπαρού εἶχε ἔρωτικὲς σχέσεις μὲ μιὰ δυύκισσα, ἡ ὥποια ὅμως δὲν τὸν δεχότανε παρὰ μόνο τὴ νύχτα γιὰ νὰ μὴ λέη ὁ κόσμος πῶς ἀγαπάει ἔνα «θεατρίνο».

'Ο Μπαρού, πειραγμένης γι' αὐτό, ἀποφάσισε μιὰ μέρα, νὰ πάη νὰ τὴν ἐπισκεφθῇ τὸ ἀπόγευμα, τὴν ὥρα ποὺ δεχότανε τὶς ἐπισκέψεις της.

'Η δούκισσα, μόλις τὸν εἶδε νὰ μπαίνῃ στὸ σαλόνι της, ὅπου ἦταν συγκεντρωμένη ἡ ἀφρόκρεμα τῆς κοινωνίας, τάχασε καὶ ἐκοκκίνισε... 'Αμέσως ὅμως συνῆλθε καὶ μὲ περιφρονητικὸ υφος τοῦ εἶπε:

— Τί γυρεύετε ἐδῶ, κύριε ;
— Τόν... νυχτικό μου σκυῦφο ! ἀπάντησε ἐτοιμότατα ὁ ἡθοποιός...

ΤΑ ΔΩΡΑ ΜΑΣ

Τὸ «Μπουκέτο» συνεπές πρὸς τὰς ὑποσχέσεις του ἐξικολουθεῖ νὰ ἔκδιδη, χάριν ἀναγνωστῶν του ἔνα ἔκλεκτὸν αἰσθημαντικὸ ρωμαντζὸ μηνιαίως. Αἱ ἔκδοσεις μας αὐταὶ θὰ συνεχισθοῦν ιαὶ εἰς τὸ μέλλον, χωρὶς διακοπήν.

Ἐμεθα βέβαιοι ὅτι τὸ ἀναγνωστικόν μας κοινὸν θὰ ἔκτιμήσῃ καὶ θὰ ὑποστηρίξῃ τὴν προσπάθειάν μας αὐτήν. Καὶ αὐταὶ αἱ ἐφημερίδες διέκοψαν ἡδη τὰς μηνιαίας ἔκδοσεις των. Μόνον τὸ «Μπουκέτο» τὰς ἔξακολουθεῖ καὶ θὰ τὰς ἔξακολουθήσῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον κομψάς, ἐπὶ ἔκλεκτοῦ χάρτου, χαρίζοντας τοιουτοτρόπως εἰς τοὺς φίλους του ἔξαιρετικὰς φιλολογικὰς ἀπολαύσεις.

Τὴν 11ην τρέχ. (Μέγα Σάββατον) θὰ κυκλοφορήσῃ τὸ ἀριστούργημα τοῦ Πώλ Φεβάλ-πατρὸς «Ο ΩΡΑΙΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ ΛΑΪ ΓΑΡΝΤΕΡ».

Μέχρι σήμερον ἔξεδόθησαν τὰ κάτωθι ἔκλεκτὰ ἔργα:

"ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ,"

"Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ,"

"Η ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ,"

"ΓΚΡΑΤΣΙΕΛΛΑ..

"ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ..

"Ο ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ..

"ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ,,

"ΑΠ' ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ,,

"ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ,,

Οι μνηστηρες της μαρθας

Η γυναικα που προδωσε

Η ΠΟΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΗ

Οσοι δὲν ἐπρυλάβατε νὰ προμηθευθῆτε τὰ ἀνωτέρω Βιβλία, δύνασθε νὰ τὰ πάρετε ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, ὁδὸς Λέκα ἀριθ. 7, μὲ 4 οίαδήποτε δελτία καὶ δραχ. 8.

Απὸ τὰς παλαιοτέρας ἔκδοσεις τοῦ «Μπουκέτου» δίδονται εἰς τὰς ἀναγνώστας μας μὲ τὰ ἴδια δελτία καὶ δρυπιάς 5 διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 δραχμάς διὰ τὰς ἔξης Βιβλία:

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ

Τοῦ R. ΣΤΗΒΕΝΣΟΝ

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΛΤΟΥ

Τῆς ΣΕΛΜΑΣ ΛΑΓΚΕΡΛΕΦ

Η ΜΟΝΜΑΡΤΡΗ

Τοῦ E.P. ΜΥΡΖΕ

Η ΣΟΝΙΑ

Τῆς ΓΚΡΕΒΙΑ

Καὶ ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΟΥΡΟΥ ΓΟΡΔΩΝΟΣ ΠΥΜ Τοῦ ΕΝΤΓΑΡ ΠΟΕ

(δύο τόμοι ἔκαστος δραχ. 5 διὰ τὰς Ἀθήνας)

(καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας)

Καὶ τὰ δέκτω περίφημα

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ..

ποὺ τιμῶνται δραχ. 25, πρὸς 5 δραχ. ἔκαστον διὰ τὰς Ἀθήνας οἱ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας ἔλεύθερι ταχυδρομικῶν τελῶν.

Διὰ τὸ Εξωτερικὸν ἐπὶ πλέον τὰ ταχυδρομικὰ ἔξιδα.

Εἰδοποιοῦνται ὅμως οἱ αιναγνῶσται μας, ὅτι τὰ Βιβλία αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ ζητήσουν ἀπ' εύθειας ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, καθ' ὅσον δὲν θὰ σταλῶσιν εἰς τὰ κατὰ τὸν Πρακτορεῖα τῶν ἐφερίδων.